

Peti naslov

DUHOVNA I PASTORALNA ASISTENCIJA FSR-a

Članak 85

1. Kao integralni dio Franjevačke obitelji, a pozvan živjeti Franjinu karizmu u svjetovnoj dimenziji, FSR ima posebne, tijesne veze s Prvim redom i sa TOR-om.¹
2. Duhovna i pastoralna briga koju je Crkva povjerila Prvome franjevačkom redu i TOR-u, obveza je prije svega njihovih generalnih i provinčijskih ministara. Njima pripada „altius moderamen - više vodstvo“ o kojem se govori u 303. kanonu. „Altius moderamen“ ima za cilj garantirati vjernost FSR-a franjevačkoj karizmi, zajedništvo s Crkvom i jedinstvo s Franjevačkom obitelji, a to su vrednote koje za svjetovne franjevce predstavljaju njihov životni poziv.

Članak 86

1. Generalni i provinčijski ministri vrše svoju službu u odnosu na FSR:
 - osnivanjem bratstava;
 - pastoralnim pohodom;
 - duhovnom asistencijom bratstvima na različitim razinama.Ovu zadaću mogu izvršavati osobno ili preko delegata.
2. Ovo služenje redovničkih ministara upotpunjuje, ali ne nadomješta službu svjetovnih vijeća i ministara kojima pripada vodstvo, koordinacija i animiranje bratstava na različitim razinama.

Članak 87

1. U svemu onome što se odnosi na cjelinu FSR-a „altius moderamen“ generalni ministri moraju obavljati kolegijalno.
2. Konferencija generalnih ministara Prvoga reda i TOR-a na poseban je način nadležna:
 - brinuti se za odnose sa Svetom Stolicom s obzirom na odobrenje zakonodavnih ili liturgijskih dokumenata kojih je odobrenje u nadležnosti Svetе Stolice;
 - pohađati Predsjedništvo MVFSR-a;
 - potvrditi izbor Predsjedništva MVFSR-a;
3. Svaki se generalni ministar, u okviru svoga Reda, brine za zainteresiranost redovnika i za njihovu sposobljenost za služenje FSR-u po odgovarajućim Konstitucijama [svoga Reda] i po Konstitucijama FSR-a.

Članak 88

1. Provinčijski ministri i drugi viši poglavari, u okviru vlastite jurisdikcije, neka osiguraju duhovnu asistenciju mjesnim bratstvima povjerenima njihovoj jurisdikciji. Brinu se za zainteresiranost svojih redovnika za FSR i vode računa o tome da se odrede prikladne i spremne osobe za službu duhovne asistencije.
2. Višim redovničkim poglavarima snagom vlastite jurisdikcije pripada:
 - a) kanonsko osnivanje novih mjesnih bratstava, osiguravajući im duhovnu asistenciju;
 - b) duhovno animiranje i pohađanje mjesnih bratstava koja asistira njegova jurisdikcija;
 - c) da bude obaviješteni o duhovnoj asistenciji koja se daje FSR-u.
3. Viši redovnički poglavari su odgovorni za duhovnu asistenciju mjesnih bratstava koja su osnovali.
4. Viši redovnički poglavari s jurisdikcijom na jednom te istom području neka se na najprikladniji način slože kako da osiguraju duhovnu asistenciju mjesnim bratstvima koja su, nekom višom silom, ostala bez nje.
5. Viši redovnički poglavari s jurisdikcijom na jednom te istom području neka se na najprikladniji način slože kako da kolegijalno obavljaju svoju službu u područnim i nacionalnim bratstvima FSR-a.

Članak 89

1. Snagom životne uzajamnosti redovnika i svjetovnjaka Franjevačke obitelji i odgovornosti viših [redovničkih] poglavara, bratstvima FSR-a na svim razinama mora biti osigurana duhovna asistencija kao osnovni element zajedništva.
2. Duhovni asistent jest osoba koju je nadležni viši redovnički poglavavar odredio za vršenje te službe u odnosu na određeno bratstvo FSR-a.
3. Da bi bio svjedok franjevačke duhovnosti i bratskog osjećaja redovnika prema svjetovnim franjevcima i vez zajedništva između svoga Reda i FSR-a, duhovni asistent neka bude redovnik franjevac koji pripada Prvome redu ili TOR-u.
4. Kad jednomo bratstvu nije moguće dati takvu duhovnu asistenciju, nadležni viši redovnički poglavavar može povjeriti službu duhovne asistencije:
 - a) redovnicima ili redovnicama koji pripadaju drugim franjevačkim ustanovama;
 - b) dijecezanskim klericima ili drugim osobama, koje su na poseban način sposobljene za tu službu, a pripadaju FSR-u;
 - c) drugim dijecezanskim klericima ili redovnicima koji nisu franjevci.
5. Prethodno odobrenje poglavara ili mjesnog ordinarija, kad je potrebno, ne oslobađa odgovornosti franjevačkoga višeg poglavara za kvalitetu pastoralnoga služenja i duhovne asistencije.

Članak 90

1. Osobita je zadaća asistenta prenosići franjevačku duhovnost i sudjelovati u početnoj i trajnoj formaciji braće.
2. Duhovni asistent je po pravu član, s pravom glasa, vijeća bratstva kojemu je asistent te surađuje s njime u svim djelatnostima. Nema prava glasa u ekonomskim pitanjima.
3. Posebno:
 - a) generalni asistenti obavljaju svoju službu Predsjedništvu MVFSR-a, čine jednu Konferenciju i kolegijalno se brinu za duhovnu asistenciju FSR-a u njegovoj cjelini;
 - b) nacionalni asistenti obavljaju svoju službu nacionalnom vijeću i brinu se za duhovnu asistenciju FSR-a na cijelom području nacionalnoga bratstva i za koordinaciju područnih asistenata na nacionalnoj razini. Ako ih ima više od jednoga, čine Konferenciju i obavljaju svoju službu kolegijalno;
 - c) područni asistenti obavljaju svoju službu područnom vijeću i brinu se za duhovnu asistenciju područnoga bratstva. Ako ih ima više od jednoga, čine Konferenciju i obavljaju svoju službu kolegijalno;
 - d) mjesni asistent obavlja svoju službu mjesnom bratstvu i njegovu vijeću.

Članak 91

1. Vijeće bratstva na svakoj razini traži prikladne i pripravne asistente od nadležnih poglavara Prvoga reda i TOR-a.
2. Posebno:
 - a) Predsjedništvo MVFSR-a traži generalnog asistenta od dotičnog generalnog ministra;
 - b) nacionalno vijeće traži asistenta od onoga višeg redovničkog poglavara koji je kolegijalno određen od viših poglavara s jurisdikcijom na području nacionalnoga bratstva;
 - c) područno vijeće traži asistenta od višega redovničkog poglavara koji je kolegijalno određen od viših poglavara s jurisdikcijom na teritoriju područnog bratstva;
 - d) mjesno vijeće traži asistenta od višega redovničkog poglavara one jurisdikcije koja ima odgovornost za asistenciju.
3. Nadležni viši poglavavar, saslušavši vijeće bratstva o kojemu je riječ, imenuje asistenta po odredbama ovih Konstitucija i Statuta za duhovnu i pastoralnu asistenciju Franjevačkoga svjetovnog reda.

¹ Iz franjevačke povijesti i iz Konstitucija Prvoga reda i TOR-a jasno se vidi da se ovi Redovi priznaju obvezanima snagom zajedničkoga podrijetla i karizme i voljom Crkve na duhovnu i pastoralnu asistenciju FSR-a. Usp. Konstitucije OFM 60; Konstitucije OFMConv 116; Konstitucije OFMCap 95; Konstitucije TOR-a 157; Pravilo Trećega reda pape Leona XIII. 3,3; Pravilo koje je odobrio Pavao VI. 26.